

Sentència 14-2021 del TSJA. Impost sobre Societats. Despesa no acreditada documentalment. Preus de Transferència.

Extracte facilitat per Strategos

Resum: Serveis intragrup de baix valor afegit: La deductibilitat de les despeses per serveis rebuts d'una societat vinculada està condicionada a la prova de la realitat concreta dels serveis prestats. Assignació de costos dels serveis de baix valor afegit: les claus de repartiment de costos aplicades per la societat no han estat suficientment justificades. Són aplicables les Directrius de l'OCDE en matèria de preus de transferència. Càlcul dels preus de transferència en serveis relatius a la pròpia activitat de la societat: la societat presenta un benchmarking elaborat a partir d'una base de dades mundial però les recomanacions de l'OCDE són més exigents en quant a informació i documentació, i la societat no ha produït aquesta documentació.

Resolució: Confirma la sentència recorreguda (Tribunal de Batlles 15 de maig de 2020) i desestima el recurs d'apel·lació presentat per la part recurrent.

Aquesta valoració no ofereix consells específics per a situacions determinades i concretes. Demaneu assessorament jurídic abans d'entaular accions concretes, en vista de les circumstàncies de cada assumpte.

C. Prat de la Creu, 59-65
Escala A, 2a planta
AD500 Andorra la Vella
+376 805 705
strategos@strategos.ad

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa
Núm. de Protocol: 2000093/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000035/2020

SENTÈNCIA 14-2021

PARTS:

Apel·lant: A SLU

Representant: Sra. JRH
Advocat: Sr. PAS

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IMDOM
Advocada: Sra. MBV

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President:	Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats:	Sra. Elsa PUIG MUÑOZ Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, el vint-i-set de gener de dos mil vint-i-u.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000093/2017**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat A SLU va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Tècnica Tributària del 3 de juliol de 2017 referent a l'impost sobre societats, a l'impost general indirecte i a l'impost sobre la renda dels no residents corresponent a l'exercici 2012/2013.

2.- En la sentència del 15 de maig de 2020 el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda promoguda per la societat A SLU.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 14 de juliol de 2020, la societat A SLU estima en substància:

Sobre la deductibilitat de la factura emesa per B en concepte de "M.CHARGED LINK"

-la factura ha estat degudament explicada, argumentada i justificada amb l'aportació de documentació auditada que justificava l'existència de la despesa en seu de l'entitat B (foli 21)

Sobre els mètodes per a la determinació dels preus de transferència

-No podem fer altra cosa que remetre'ns en la seva totalitat al document confeccionat per C (foli 36).

-Subsidiàriament, s'ha d'aplicar el principi del criteri més favorable a l'administrat.

4.- En la seva contesta de data 1 de setembre de 2020, el GOVERN estima en substància:

-Sobre la deductibilitat de la factura "M.Charged link 779.00.005 per a l'exercici 2012-2013 d'un import de 168.366,01euros"

La societat no ha presentat mai la totalitat de la documentació demandada.

En relació a la factura es plantegen dues situacions:

-una part de la despesa no ha quedat acreditada documentalment ja que resta una despesa de 82.114,01 euros no justificada i, -d'altra banda les claus de repartiment de costos varien en funció dels serveis, fet que tampoc s'addiu amb les manifestacions inicials (foli 5)

L'actuació de la Direcció adjunta d'Inspecció Tributària va consistir en no tenir en compte la despesa no justificada d'un import de 82.114,01 euros i en aplicar una mateixa clau de repartiment a tots els serveis facturats compte tingut de les divergències existents entre les explicacions facilitades i la documentació presentada ja que inicialment es declarava que s'aplica la clau de repartiment TTV 0,30 %.

Després de la revisió efectuada, únicament admet com a despesa deduïble, en relació a la factura de 168.366,01 euros, l'import de 66.267,31 euros (foli 6).

-Sobre la revisió del càlcul del marge en les operacions realitzats amb tercers.

La societat mai ha indicat o justificat els marges aplicats.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'[article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia](#).

Segon.- La societat A SLU, mercantil andorrana té com objecte social activitats pròpies d'una agència de viatges i d'organització d'esdeveniments. Té com a soci únic la societat B SLU, resident fiscal a Espanya que al seu torn es troba participada íntegrament per la societat G, SLU.

LesLleis.com

El present litigi es centra en dos punts:

-la deductibilitat de la factura "M.Charged link 779 00 005" per a l'exercici 2012-2013 d'un import de 168.366,01 euros.

-la determinació dels preus de transferència.

Tercer: Sobre la deductibilitat de la factura "M.Charged link 779 00 005".

La factura correspon als costos sufragats per la societat B que repercuteix a A, SLU d'un import de 168.366,01 euros.

Per resoldre aquest problema, s'han de considerar dos sèries de problemes:

a) Principis generals de la prova

Segons els principis de dret de tributació de les empreses, reconeguts per tots els països, una empresa té l'obligació de justificar les despeses deduïdes, és a dir, la realitat del serveis de contrapartida i l'import de les despeses. Aquest principi és lògic: en efecte, l'empresa és l'única persona que té coneixença de les dades relatives a les factures.

Aquest principi figura en la [lleï andorrana 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari](#).

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat